

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Cour de cassation (Λουξεμβούργο) στις 12 Μαΐου 2010 — Xuan-Mai Tran κατά Landsbanki Luxembourg SA, υπό εκκαθάριση

(Υπόθεση C-239/10)

(2010/C 209/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour de cassation

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείουσα: Xuan-Mai Tran

Αναιρεσίβλητη: Landsbanki Luxembourg SA, υπό εκκαθάριση

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Τα άρθρα 1, 2 και 3 της οδηγίας 98/59/EK του Συμβουλίου, της 20ής Ιουλίου 1998, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών περί των ομαδικών απολύσεων ⁽¹⁾, έχουν την έννοια ότι εφαρμόζονται και επί παύσεως των δραστηριοτήτων επιχειρήσεως συνεπεία κηρύξεως σε πτώχευση του εργοδότη ή συνεπεία δικαστικής αποφάσεως με την οποία διατάσσεται η λύση και εκκαθάριση του πιστωτικού ιδρύματος που είναι εργοδότης λόγω αφερεγγυότητας, βάσει του άρθρου 61, παράγραφος 1, στοιχεία α και β, του τροποποιημένου νόμου της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τον χρηματοπιστωτικό τομέα, όταν για τις ως άνω μορφές παύσεως, η εθνική νομοθεσία προβλέπει καταγγελία της συμβάσεως εργασίας παράγουσα άμεσα αποτελέσματα;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ως άνω ερώτημα, τα άρθρα 1, 2 και 3 της οδηγίας 98/59/EK έχουν την έννοια ότι ο σύνδικος πτωχεύσεως ή ο εκκαθαριστής εξομοιούται προς εργοδότη ο οποίος έχει προβλέψει τις ομαδικές απολύσεις και είναι σε θέση, αφενός, να διενεργήσει, προς τον σκοπό αυτόν, τις προβλεπόμενες στα άρθρα 2 και 3 της ως άνω οδηγίας πράξεις και, αφετέρου, να προβεί σε απολύσεις (υπόθεση C-323/08, σκέψεις 39, 40 και 41) ⁽²⁾;

⁽¹⁾ ΕΕ L 225, σ. 16.

⁽²⁾ Απόφαση τη 10ης Δεκεμβρίου 2009, Rodríguez Mayor κ.λπ. (μη δημοσιευθείσα ακόμη στη Συλλογή).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (τρίτο τμήμα) (Ιταλία) στις 17 Μαΐου 2010 — ENEL Produzione SpA κατά Autorità per l'energia elettrica e il gas

(Υπόθεση C-242/10)

(2010/C 209/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (τρίτο τμήμα)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: ENEL Produzione SpA

Καθή: Autorità per l'energia elettrica e il gas

Προδικαστικό ερώτημα

Αποκλείουν τα άρθρα 23, 43, 49 και 56 της Συνθήκης, καθώς και τα άρθρα 11, παράγραφοι 2 και 6, και 24 της οδηγίας 54/2003 εθνική κανονιστική ρύθμιση η οποία, χωρίς να έχει προηγουμένως κοινοποιηθεί στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, επιβάλλει, κατά τρόπο πάγιο, σε ορισμένους παραγωγούς ηλεκτρικής ενέργειας που, υπό δεδομένες περιστάσεις, θεωρούνται απαραίτητοι για την κάλυψη των ενεργειακών αναγκών των υπηρεσιών κατανομής φορτίου, την υποχρέωση να υποβάλλουν προσφορές στις χρηματιστηριακές αγορές ηλεκτρικής ενέργειας βάσει ετερόνομων προγραμμάτων, καθοριζόμενων από τον διαχειριστή του δικτύου, και η οποία αφαιρεί τη διαμόρφωση της τιμής των εν λόγω προσφορών από τη σφαίρα της ελεύθερης βουλήσεως του παραγωγού, συναρτώντας την με παραμέτρους που δεν έχουν προκαθοριστεί σύμφωνα με «διαφανείς, αμερόληπτες και βασιζόμενες [σε κριτήρια της] «αγορά[ς]» διαδικασίες»;

Προσφυγή της 18ης Μαΐου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-243/10)

(2010/C 209/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: D. Grespan και B. Stromsky)

Καθή: Ιταλική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, μη έχοντας λάβει εμπροθέσμως όλα τα αναγκαία μέτρα για την κατάργηση του καθεστώτος κρατικών ενισχύσεων που κρίθηκε παράνομο και ασύμβατο προς την εσωτερική αγορά με την απόφαση 2008/854/ΕΚ της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 2008, σχετικά με την ενίσχυση «περιφερειακός νόμος 9 του 1998 — καταχρηστική χορήγηση της ενίσχυσης Ν 272/98» C 1/04 (πρώην NN 158/03 και CP 15/2003) [κοινοποιηθείσα στις 4 Ιουλίου 2008 υπό τον αριθμό E(2008) 2997 και δημοσιευθείσα στην ΕΕ L 302 της 13ης Νοεμβρίου 2008, σ. 9-18], παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 2, 3 και 4 της αποφάσεως αυτής και από τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ).

— να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

- 1) Με την απόφαση 2008/854 κρίθηκε ασύμβατο προς την εσωτερική αγορά το καθεστώς ενισχύσεων που απορρέει από τις διατάξεις της αποφάσεως του εκτελεστικού οργάνου της Περιφέρειας Σαρδηνίας (Regione Sardegna) αριθ. 33/6 της 27ης Ιουλίου 2000, σε συνδυασμό με τη διάταξη του άρθρου 2 του περιφερειακού νόμου 9 της 11ης Μαρτίου 1998, καθόσον το εν λόγω καθεστώς ενισχύσεων επιτρέπει τη χορήγηση ενισχύσεων που στερούνται αποτελέσματος που να συμβάλει στην παροχή κινητρω. Κατά συνέπεια, με την ως άνω απόφαση, η Επιτροπή εντέλλεται την ανάκτηση των ενισχύσεων που χορηγήθηκαν δυνάμει του εν λόγω καθεστώτος (βλ. άρθρα 2 έως 4).
- 2) Ωστόσο, από την παρεμβληθείσα έντονη αλληλογραφία μεταξύ των Ιταλικών αρχών και της Επιτροπής, κατόπιν της κοινοποίησης της αποφάσεως 2008/854, προκύπτει ότι, περίπου δύο έτη μετά την έκδοση της εν λόγω αποφάσεως, οι Ιταλικές αρχές δεν έχουν ακόμη προβεί στην ανάκτηση των παράνομων και ασύμβατων ενισχύσεων, οι οποίες χορηγήθηκαν δυνάμει του ως άνω καθεστώτος ενισχύσεων, ούτε των τόκων. Επομένως, είναι πρόδηλο ότι οι ακολουθηθείσες εθνικές διαδικασίες δεν ήταν ικανές να καταστήσουν δυνατή την «άμεση και αποτελεσματική» ανάκτηση και, ως εκ τούτου, ότι η Ιταλία δεν τήρησε τις απορρέουσες από τα άρθρα 2 και 3 της αποφάσεως 2008/854 υποχρεώσεις της.
- 3) Εξάλλου, προκύπτει ότι κανένα από τα πληροφοριακά στοιχεία, τα οποία ζητήθηκαν, δεν παρασχέθηκε από τις Ιταλικές αρχές εντός της ταχθείσας με το άρθρο 4, παράγραφος 1, της αποφάσεως 2008/854 προθεσμίας. Επομένως, επιβάλλεται το συμπέρασμα ότι η Ιταλία δεν συμμορφώθηκε προς το άρθρο 4 της αποφάσεως.

Αναίρεση που άσκησε στις 18 Μαΐου 2010 η Zhejiang Aokang Shoes Co., Ltd κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 4 Μαρτίου 2010 στην υπόθεση T-407/06, Zhejiang Aokang Shoes Co., Ltd κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-247/10 P)

(2010/C 209/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Zhejiang Aokang Shoes Co., Ltd (εκπρόσωπος: Sánchez Rydelski, Rechtsanwalt)

Έτεροι διάδικοι: Wenzhou Taima Shoes Co., Ltd, Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC), B.A.L.A. di Lanciotti Vittorio & C. Sas, Calzaturificio Elisabet Srl, Calzaturificio Iacovelli di Iacovelli Giuseppe & C. Snc, Calzaturificio Leopamy Srl, Calzaturificio Lunella Srl, Calzaturificio Mia Shoe Snc di Gattafoni Carlo & C., Calzaturificio Primitempi di Monaldi Geri, Calzaturificio R. G. di Rossi & Galie Srl, Calz. S. G. di Seghetta Giampiero e Sergio Snc, Carim Srl, Florens Shoes SpA, Gattafoni Shoe Snc di Gattafoni Giampaolo & C., Grif Srl, Missouri Srl, New Swing Srl, Podosan Medical Shoes di Cirilli Michela, Viviane Sas

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 4ης Μαρτίου 2010 στην υπόθεση T-407/06,

— να ακυρώσει τον κανονισμό (ΕΚ) 1472/2006⁽¹⁾ του Συμβουλίου για την επιβολή οριστικού δασμού αντνιτάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων δερμάτινων υποδημάτων καταγωγής Κίνας και Βιετνάμ κατά το μέτρο που αφορά την ανααιρεσείουσα, και

— να καταδικάσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα της ανααιρεσείουσας στην παρούσα διαδικασία και στη διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου στην υπόθεση T-407/06.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Η ανααιρεσείουσα υποστηρίζει ότι:

Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον έκρινε ότι η Επιτροπή νομίμως αποφάσισε, σύμφωνα με το άρθρο 17, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 384/96⁽²⁾ του Συμβουλίου για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο